

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 803

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 14 noiembrie 2011

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.102 din 8 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	2-3	Decizia nr. 1.170 din 15 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	9-10
Decizia nr. 1.112 din 8 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 79 alin. (7) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	4-5	Decizia nr. 1.176 din 15 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	11-12
Decizia nr. 1.141 din 13 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	5-7	Decizia nr. 1.190 din 20 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 lit. a) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	12-14
Decizia nr. 1.169 din 15 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (3) din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.897/2006	7-8	Decizia nr. 1.191 din 20 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. d) și ale art. 19 alin. (2 ¹) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.102**

din 8 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Alexe Lepădat, Constantin Sofei, Ștefănel Filipescu, Ermilian Butoi, Ion Ivănoiu, Ion Popescu, Liviu Călugăriță, Ion Pupăză, Nicolae Cojan, Gheorghe Mărgineanu, Gheorghe Filipescu și Constantin Hanoi în Dosarul nr. 7.836/95/2008 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.577D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții nr. 4.702D/2010, care are ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Trust Com Center” — S.R.L. din Drobeta Turnu-Severin în Dosarul nr. 17.458/3/2005 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială și care face obiectul Dosarului nr. 4.702D/2010 al Curții Constituționale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele mai sus menționate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 4.702D/2010 la Dosarul nr. 3.577D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, întrucât dispoziția criticată a fost modificată, iar noua normă nu preia soluția legislativă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 7.836/95/2008, **Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.**

Excepția a fost ridicată de Alexe Lepădat, Constantin Sofei, Ștefănel Filipescu, Ermilian Butoi, Ion Ivănoiu, Ion Popescu,

Liviu Călugăriță, Ion Pupăză, Nicolae Cojan, Gheorghe Mărgineanu, Gheorghe Filipescu și Constantin Hanoi într-o cauză având ca obiect recursul formulat de debitor împotriva sentinței civile prin care este obligat la plata drepturilor salariale.

Prin Încheierea din 1 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 17.458/3/2005, **Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Trust Com Center” — S.R.L. din Drobeta Turnu-Severin într-o cauză având ca obiect apelul formulat, printre alții, de debitor împotriva sentinței comerciale prin care este obligat la plata creanțelor către creditor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii arată că dispozițiile criticate contravin prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) privitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor și în art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind liberul acces la justiție, întrucât debitorul beneficiază de un tratament juridic mai favorabil decât cel al creditorilor, „fiind create practic două grade de jurisdicție, un grad prin care sunt concentrate toate litigiile în competența judecătorului-sindic și un grad acordat exclusiv debitorului, în competența instanțelor” de drept comun.

Mai mult, în contextul în care averea debitorului se administrează numai în cadrul procedurii insolvenței și numai sub stricta observație a unui judecător-sindic, nu se poate considera a fi respectat dreptul la un proces echitabil nici pentru debitor și nici pentru creditorii acestuia, atâta vreme cât unora dintre creditori li se permite recuperarea unor creanțe sau bunuri pe calea separată a dreptului comun, iar nu în cadrul procedurii concursuale a insolvenței. Prin nesuspendarea cauzei în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, în temeiul art. 36 din Legea nr. 85/2006, autorii acesteia apreciază că sunt grav afectate drepturile celorlalți creditori ai debitorului împotriva căruia a fost deschisă procedura insolvenței.

Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Scopul dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 îl constituie menținerea averii debitorului în starea existentă la data deschiderii procedurii insolvenței. Așa fiind, acțiunile paralele ale altor creditori ar îngreuna eforturile depuse pentru evaluarea activului și pasivului debitorului, în vederea distribuirii rezultatului lichidării. Exercitarea căilor de atac declanșate de debitor este și în interesul creditorilor, care obțin pe această cale un titlu definitiv și irevocabil. Pe de altă parte, cauzele care au ca obiect litigii de muncă urmează o procedură specială, se judecă de urgență și atrag o competență specială.

Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Suspendarea de drept a oricăror acțiuni judiciare, extrajudiciare sau a măsurilor de executare silită operează tocmai pentru ca realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale să se facă numai în cadrul procedurii insolvenței, în condițiile reglementate de aceasta. Așa fiind, textul de lege criticat nu încalcă nicidecum dreptul de proprietate al creditorilor, care sunt supuși aceleiași proceduri de realizarea a drepturilor lor. Creditorii urmează în mod egal și colectiv aceeași procedură,

dispozițiile art. 36 din Legea nr. 85/2006 nefăcând nicio distincție sub acest aspect.

Așa cum este reglementată procedura insolvenței, aceasta constituie doar o procedură execuțională împotriva debitoarei, având la bază drepturi de creanță — drepturi patrimoniale. Or, extinderea aplicabilității procedurii cu privire la drepturi nepatrimoniale sau la alte drepturi, a căror valorificare nu este prevăzută pe calea Legii nr. 85/2006, nu poate fi primită, întrucât excedează voinței legiuitorului.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, prevederi care au următorul conținut: *„De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale, cu excepția căilor de atac declanșate de debitor.”*

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) privitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 44 care consacră dreptul de proprietate, art. 53 privitor la restrângerea exercițiului unor drepturi și al unor libertăți și în art. 124 referitor la înfăptuirea justiției. De asemenea, sunt considerate a fi nesocotite și prevederile art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Alexe Lepădat, Constantin Sofei, Ștefănel Filipescu, Ermilian Butoi, Ion Ivănoiu, Ion Popescu, Liviu Călugăriță, Ion Pupăză, Nicolae Cojan, Gheorghe Mărgineanu, Gheorghe Filipescu și Constantin Honoi în Dosarul nr. 7.836/95/2008 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și de Societatea Comercială „Trust Com Center” — S.R.L. din Drobeta Turnu-Severin în Dosarul nr. 17.458/3/2005 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

libertăților fundamentale și ale art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenție.

Ulterior sesizării Curții Constituționale, dispozițiile legale criticate au fost modificate prin Legea nr. 169/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 21 iulie 2010, având în prezent următorul conținut: *„De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale.”*

Curtea constată că, în urma modificării survenite, soluția legislativă criticată de autorul excepției nu se mai păstrează, sintagma *„cu excepția căilor de atac declanșate de debitor”* ieșind din vigoare.

Prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea a stabilit că sintagma *„în vigoare”* din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că norma supusă controlului de constituționalitate reprezintă o normă de procedură care exceptează de la suspendarea de drept judecarea căilor de atac promovate de debitorul împotriva căruia s-a deschis procedura insolvenței. Potrivit dispozițiilor art. 725 alin. 1 din Codul de procedură civilă, *„Dispozițiile legii noi de procedură se aplică, din momentul intrării ei în vigoare, și proceselor în curs de judecată începute sub legea veche, precum și executării silite începute sub acea lege”*. Prin urmare, modificarea operată prin Legea nr. 169/2010, care elimină excepția instituită de norma de procedură cuprinsă în art. 36 teza finală, este de imediată aplicare, astfel că dispozițiile în forma criticată de autorul excepției de neconstituționalitate încetează să mai producă efecte juridice, nemaifiind aplicabilă litigiului dedus judecării.

Față de această situație, devin aplicabile dispozițiile art. 29 alin. (1) și (5) din Legea nr. 47/1992, conform cărora Curtea Constituțională poate decide numai asupra actelor normative care au legătură cu soluționarea cauzei. Constatând însă că, la data sesizării sale, dispozițiile legii erau în vigoare și se aplicau litigiului din fața instanței de fond, Curtea urmează să respingă excepția de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.112

din 8 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 79 alin. (7) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 79 alin. (7) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Aurora Cîrlan în Dosarul nr. 5.140/62/2009 al Curții de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 4.164D/2010 al Curții Constituționale.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, doamna Elena Blebea, în calitate de consilier juridic, cu delegație depusă la dosarul cauzei. Se constată lipsa autorului excepției și a celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a transmis Curții note scrise prin care solicită admiterea acesteia.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul consilierului juridic al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Acesta solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând, în esență, că textul de lege criticat are în vedere un drept locativ, care nu reprezintă un drept fundamental, astfel că excluderea anumitor categorii de persoane de la beneficiul acestuia nu poate fi considerată o încălcare a principiului constituțional al egalității. Susține că nu este nesocotit nici art. 47 din Legea fundamentală, întrucât asigurarea unui nivel de trai decent nu presupune acordarea unui drept locativ.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, precizând că autorul acesteia solicită, în realitate, completarea textului de lege criticat, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.140/62/2009, **Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 alin. (7) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor**, excepție ridicată de Aurora Cîrlan într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia este nemulțumit de faptul că instanțele nu pot interpreta prin analogie textul de lege criticat, astfel încât prevederile

acestuia să fie aplicabile și în situația soțului sau soției magistratului decedat înainte de pensionare, deci aflat în activitate. Arată că instanțele apreciază că decesul unui magistrat aflat în funcție constituie o cauză de încetare a calității de magistrat, spre deosebire de situația decesului unui magistrat pensionat, când această calitate nu se pierde, potrivit opiniei instanțelor de judecată. Autorul excepției susține că textul de lege este neconstituțional, întrucât nu dispune și cu privire la continuarea drepturilor locative ale soțului supraviețuitor în caz de deces al magistratului aflat în activitate, titular al unui contract de închiriere al locuinței.

Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că textul de lege criticat este constituțional, precizând că „legiuitorul este cel care stabilește ce drepturi revin diferitelor subiecte de drept și este singurul care poate institui tratamente juridice diferite pentru diverse raporturi de drept”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional, întrucât dispozițiile legale referitoare la condițiile în care se acordă drepturi locative magistraților și, după caz, soției ori soțului acestora, în cazul în care sunt titulari ai contractului de închiriere a locuinței de serviciu, se aplică în mod egal tuturor celor vizați de ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare. Arată că dispozițiile criticate sunt în concordanță și cu prevederile art. 47 din Constituție, iar celelalte dispoziții din Legea fundamentală invocate nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului părții prezente, concluziile procurorului, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 79 alin. (7) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, care au următoarea redactare:

— Art. 79 alin. (7): „(7) În cazul pensionării pentru limită de vârstă, titularul contractului de închiriere prevăzut la alin. (6) și, după caz, soțul ori soția acestuia își păstrează drepturile locative pe tot parcursul vieții.”

Autorul excepției invocă următoarele dispoziții din Constituție: art. 16 „Egalitatea în drepturi”, art. 47 — „Nivelul de

traî” și art. 61 „Rolul și structura Parlamentului”, precum și art. 6 „Dreptul la un proces echitabil” și art. 14 „Interzicerea discriminării” din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că textul de lege criticat dispune cu privire la situația locativă a magistraților și a soților acestora ulterior momentului pensionării pentru limită de vârstă a titularului contractului de închiriere a locuinței de serviciu încheiat în temeiul art. 79 alin. (6) din Legea nr. 303/2004, potrivit căruia „Judecătorii și procurorii au dreptul la închirierea locuințelor de serviciu”. Curtea constată că autorul excepției de neconstituționalitate critică dispozițiile art. 79 alin. (7) din aceeași lege sub aspectul inexistenței unei reglementări care să confere și soțului magistratului decedat

anterior pensionării posibilitatea de a beneficia în continuare de dreptul locativ izvorât din contractul de închiriere menționat. Or, Curtea Constituțională nu poate proceda la complinirea omisiunilor legislative, întrucât dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 prevăd expres că instanța de contencios constituțional nu poate modifica sau completa prevederile supuse controlului. Astfel de acțiuni, de natură să schimbe, să îmbogățească sau să corecteze conținutul actelor normative, constituie atributul exclusiv al legiuitorului, care apreciază cu privire la necesitatea și oportunitatea unui asemenea demers. Totodată, Curtea observă că autorul excepției formulează critica de neconstituționalitate din perspectiva aplicării legii la speță, operațiune care nu intră în competența sa, ci a instanței judecătorești în fața căreia a fost ridicată excepția.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 79 alin. (7) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Aurora Cîrlan în Dosarul nr. 5.140/62/2009 al Curții de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.141

din 13 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Alexandru Petcu în Dosarul nr. 10.186/302/2010 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.901D/2010.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 4.052D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Ion Călin în Dosarul nr. 7.467/302/2010 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 3.901D/2010 și nr. 4.052D/2010 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Autorul excepției prezent arată că este de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

dispune conexarea Dosarului nr. 4.052D/2010 la Dosarul nr. 3.901D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate, care arată că i s-a schimbat regimul de executare și renunță la judecarea excepției de neconstituționalitate ridicate.

Reprezentantul Ministerului Public arată că nu este posibilă renunțarea la soluționarea excepției de neconstituționalitate, odată ce aceasta a fost invocată.

Curtea constată că nu poate fi primită cererea de renunțare formulată, având în vedere dispozițiile art. 55 din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Curtea Constituțională, legal sesizată, procedează la examinarea constituționalității, nefiind aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la suspendarea, întreruperea sau stingerea procesului [...]*”. Excepția de neconstituționalitate este o excepție de ordine publică, soluționarea acesteia fiind de interes general. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate nu rămâne la dispoziția părții care a invocat-o, cu consecința că aceasta nu poate renunța la soluționarea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 10.186/302/2010, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.**

Excepția a fost ridicată de Alexandru Petcu cu ocazia soluționării contestației împotriva unei încheieri a judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.

Prin Decizia penală nr. 1.289/R din 8 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 39.814/3/2010, admitând recursul împotriva Încheierii din 5 august 2010 a Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală, **Tribunalul București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.**

Excepția a fost ridicată de Ion Călin în Dosarul nr. 7.467/302/2010 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală cu ocazia soluționării contestației împotriva unei încheieri a judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile de lege criticate încalcă principiul separației și echilibrului puterilor, egalitatea în drepturi și dreptul la integritate psihică, întrucât sintagma „*în mod excepțional*” din cuprinsul prevederilor de lege criticate face loc arbitrarului și conduce la o inegalitate a cetățenilor, prin aceea că lasă interpretarea legii la latitudinea unui organ de autoritate publică, și anume comisia de individualizare a regimului de executare a pedepselor privative de libertate din cadrul penitenciarului, judecătorul delegat urmând să decidă pe baza raportului comisiei, care este cea care determină, fără stabilirea unor limite, ce înseamnă regimul pe care urmează să îl suporte condamnatul. În plus, analiza de către respectiva comisie a naturii și modului de săvârșire a infracțiunii, fără a avea, însă, în vedere întreaga situație reținută de instanța de judecată la momentul pronunțării condamnării, reprezintă o ingerință în actul

autorității judiciare, care nu este permisă într-o ordine constituțională guvernată de principiul separației puterilor în stat.

Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală și Tribunalul București — Secția a II-a penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile de lege criticate nu aduc nicio atingere dispozițiilor din Constituție invocate de autorii excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, având următorul cuprins: „*În mod excepțional, natura și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și persoana condamnatului pot determina includerea persoanei condamnate în regimul de executare imediat inferior ca grad de severitate.*”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) referitoare la principiul separației și echilibrului puterilor, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și ale art. 22 alin. (1) referitoare la dreptul la integritate psihică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi din Constituție, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 1.308 din 2 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 871 din 23 decembrie 2008, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006, reținând că scopul Legii nr. 275/2006 constă tocmai în stabilirea unui sistem de reguli și criterii care stau la baza executării pedepselor privative de libertate. Potrivit prevederilor art. 18 alin. (2) din acest act normativ, „*Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate sunt bazate pe sistemele progresiv și regresiv, persoanele condamnate trecând dintr-un regim în altul, în condițiile prevăzute de prezenta lege.*”

Dispozițiile legale criticate, care reglementează posibilitatea persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 15 ani, de a fi incluse, în mod excepțional, în anumite condiții, în regimul de executare a pedepsei imediat inferior ca grad de severitate regimului închis, constituie o aplicare a principiului mai sus menționat și nu aduc nicio atingere prevederilor constituționale invocate de autorii excepției.

Astfel, Curtea nu a reținut încălcarea principiului separației puterilor în stat, deoarece activitatea Comisiei pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, constituită în penitenciar în temeiul art. 14 din Legea

nr. 275/2006, nu constituie o imixtiune în activitatea instanțelor judecătorești sau o încălcare a competențelor constituționale ale acestora. În plus, potrivit art. 25 din Legea nr. 275/2006, împotriva modului de stabilire a regimului de executare de către Comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, persoana condamnată poate formula plângere la judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate. De asemenea, împotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate persoana condamnată poate introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, astfel încât instanța de judecată decide asupra legalității măsurii contestate.

În legătură cu încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, Curtea a constatat că individualizarea regimului de executare a pedepsei prin stabilirea unor criterii ce țin de natura și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și de persoana condamnatului este justificată de situația diferită în care se află fiecare persoană condamnată în parte. Prin urmare, textul de lege criticat este în concordanță cu principiul constituțional al egalității în drepturi, care, așa cum s-a statuat în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale, nu presupune uniformitate, astfel că situații obiectiv diferite justifică instituirea unui tratament juridic diferit.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Alexandru Petcu în Dosarul nr. 10.186/302/2010 și de Ion Călin în Dosarul nr. 7.467/302/2010, dosare ale Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.169

din 15 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (3) din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.897/2006

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Iuliana Nedelcu.

Curtea nu a reținut nici critica referitoare la lipsa de claritate a sintagmei „*in mod exceptional*”, cuprinsă în textul de lege ce face obiectul excepției. Interpretarea sistematică a textului de lege criticat în ansamblul actului normativ din care face parte, precum și interpretarea sa teleologică relevă cu claritate sensul acestei sintagme, fără a lăsa vreun dubiu cu privire la voința legiuitorului. Problema aplicării în concret a acestui text de lege, invocată de autorii excepției, care susțin că, în practică, individualizarea regimului de executare a pedepsei s-ar realiza discreționar excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

În același sens este și Decizia nr. 507 din 19 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 502 din 14 iulie 2011.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (3) din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.897/2006, excepție ridicată de Adrian Grosu în Dosarul nr. 4.920/193/2010 al Judecătoriei Botoșani și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.302D/2010.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, întrucât hotărârile Guvernului nu pot constitui obiect al controlului de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 4.920/193/2010, **Judecătoria Botoșani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (3) din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.897/2006.**

Excepția a fost ridicată de Adrian Grosu cu ocazia soluționării contestației împotriva unei încheieri a judecătorului delegat prin care s-a dispus schimbarea regimului de executare a pedepsei privative de libertate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 91 alin. (3) din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 275/2006 încalcă dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori, întrucât permite ca, în baza aceleiași abateri disciplinare pentru care persoana privată de libertate a fost deja sancționată disciplinar, să i se schimbe și regimul de executare într-unul mai sever.

Judecătoria Botoșani apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 91 alin. (3) din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 275/2006 nu aduc nicio atingere principiului *non bis in idem*.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (3) din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.897/2006, excepție ridicată de Adrian Grosu în Dosarul nr. 4.920/193/2010 al Judecătoriei Botoșani. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 91 alin. (3) din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.897/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 16 ianuarie 2007.

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 4 privind dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, se constată că, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia*”. Prin urmare, hotărârile Guvernului nu pot constitui obiect al controlului de constituționalitate, astfel că, potrivit art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (3) din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.897/2006, este inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.170

din 15 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Ionuț-Marius Hornea în Dosarul nr. 12.237/215/2010 al Judecătorei Craiova și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.341D/2010.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 4.509D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Sevastian Nicolae în Dosarul nr. 8.804/302/2010 al Judecătorei Sectorului 5 București — Secția I penală.

La apelul nominal răspunde autorul excepției personal.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 4.341D/2010 și nr. 4.509D/2010, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Autorul excepției arată că este de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 4.509D/2010 la Dosarul nr. 4.341D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul autorului excepției, care arată că dorește schimbarea regimului de executare a pedepsei închisorii.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 12.237/215/2010, **Judecătoria Craiova a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.**

Excepția a fost ridicată de Ionuț-Marius Hornea cu ocazia soluționării contestației împotriva unei încheieri a judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.

Prin Decizia penală nr. 1.288/R din 8 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 39.813/3/2010, admitând recursul împotriva Încheierii din 5 august 2010 a Judecătorei Sectorului 5 București — Secția I penală, **Tribunalul București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.**

Excepția a fost ridicată de Sevastian Nicolae în Dosarul nr. 8.804/302/2010 al Judecătorei Sectorului 5 București — Secția I penală, cu ocazia soluționării contestației împotriva unei încheieri a judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile de lege criticate încalcă principiul separației și echilibrului puterilor, egalitatea în fața legii și a autorităților publice și dreptul la integritate psihică, întrucât sintagma „*in mod excepțional*” din cuprinsul prevederilor de lege criticate face loc arbitrarului și conduce la o inegalitate a cetățenilor, prin aceea că lasă interpretarea legii la latitudinea unui organ de autoritate publică, și anume comisia de individualizare a regimului de executare a pedepselor privative de libertate din cadrul penitenciarului, judecătorul delegat urmând să decidă pe baza raportului comisiei, care este cea care determină, fără stabilirea unor limite, ce înseamnă regimul pe care urmează să îl suporte condamnatul. În plus, analiza de către respectiva comisie a naturii și modului de săvârșire a infracțiunii, fără a avea însă în vedere întreaga situație reținută de instanța de judecată la momentul pronunțării condamnării, reprezintă o ingerință în actul autorității judiciare, care nu este permisă într-o ordine constituțională guvernată de principiul separației puterilor în stat.

Judecătoria Craiova și Tribunalul București — Secția a II-a penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile de lege criticate nu aduc nicio atingere dispozițiilor din Constituție invocate de autorii excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit Încheierii din 23 septembrie 2010, pronunțată de Judecătoria Craiova în Dosarul nr. 12.237/215/2010, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 22 din Legea nr. 275/2006. Din notele scrise ale autorului excepției Ionuț-Marius Hornea, depuse în motivarea criticii, reiese însă că aceasta privește doar dispozițiile alin. (2) al art. 22 din Legea nr. 275/2006. Având în vedere și cealaltă încheiere de sesizare, Curtea se va pronunța numai asupra prevederilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, care au următorul cuprins: „*În mod excepțional, natura și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și persoana condamnatului pot determina includerea persoanei condamnate în regimul de executare imediat inferior ca grad de severitate.*”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) referitoare la principiul separației și echilibrului puterilor, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și a autorităților publice și ale art. 22 alin. (1) referitoare la dreptul la integritate psihică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi din Constituție, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 1.308 din 2 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 871 din 23 decembrie 2008, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006, reținând că scopul Legii nr. 275/2006 constă tocmai în stabilirea unui sistem de reguli și criterii care stau la baza executării pedepselor privative de libertate. Potrivit prevederilor art. 18 alin. (2) din acest act normativ, „*Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate sunt bazate pe sistemele progresiv și regresiv, persoanele condamnate trecând dintr-un regim în altul, în condițiile prevăzute de prezenta lege.*”

Dispozițiile de lege criticate, care reglementează posibilitatea persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 15 ani, de a fi incluse, în mod excepțional, în anumite condiții, în regimul de executare a pedepsei imediat inferior ca grad de severitate regimului închis, constituie o aplicare a principiului mai sus menționat și nu aduc nicio atingere prevederilor constituționale invocate de autorii excepției.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Ionuț-Marius Hornea în Dosarul nr. 12.237/215/2010 al Judecătoria Craiova și de Sevastian Nicolae în Dosarul nr. 8.804/302/2010 al Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Astfel, Curtea nu a reținut încălcarea principiului separației puterilor în stat, deoarece activitatea Comisiei pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, constituită în penitenciar în temeiul art. 14 din Legea nr. 275/2006, nu constituie o imixtiune în activitatea instanțelor judecătorești sau o încălcare a competențelor constituționale ale acestora. În plus, potrivit art. 25 din Legea nr. 275/2006, împotriva modului de stabilire a regimului de executare de către Comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, persoana condamnată poate formula plângere la judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate. De asemenea, împotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate persoana condamnată poate introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, astfel încât instanța de judecată decide asupra legalității măsurii contestate.

În legătură cu încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, Curtea a constatat că individualizarea regimului de executare a pedepsei prin stabilirea unor criterii ce țin de natura și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și de persoana condamnatului este justificată de situația diferită în care se află fiecare persoană condamnată în parte. Prin urmare, textul de lege criticat este în concordanță cu principiul constituțional al egalității în drepturi, care, așa cum s-a statuat în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale, nu presupune uniformitate, astfel că situații obiectiv diferite justifică instituirea unui tratament juridic diferit.

Curtea nu a reținut nici critica referitoare la lipsa de claritate a sintagmei „*în mod excepțional*”, cuprinsă în textul de lege ce face obiectul excepției. Interpretarea sistematică a textului de lege criticat în ansamblul actului normativ din care face parte, precum și interpretarea sa teleologică relevă cu claritate sensul acestei sintagme, fără a lăsa vreun dubiu cu privire la voința legiuitorului. Problema aplicării în concret a acestui text de lege, invocată de autorii excepției, care susțin că, în practică, individualizarea regimului de executare a pedepsei s-ar realiza discreționar, excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

În același sens este și Decizia nr. 507 din 19 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 502 din 14 iulie 2011.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.176

din 15 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Daniel-Teodor Voicilă în Dosarul nr. 739/175/2010 al Judecătoriei Aiud și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.622D/2010.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 iulie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 739/175/2010, **Judecătoria Aiud a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.**

Excepția a fost ridicată de Daniel-Teodor Voicilă cu ocazia soluționării contestației împotriva unei încheieri a judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale privind egalitatea în fața legii și a autorităților publice, precum și condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, întrucât inexistența unor criterii obiective care să stea la baza schimbării regimului de executare a pedepselor privative de libertate poate conduce la o sancționare abuzivă a persoanei condamnate.

Judecătoria Aiud apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 275/2006 nu aduc nicio atingere dispozițiilor din Constituție invocate de autorul excepției. Face trimitere în acest sens la deciziile Curții Constituționale nr. 827/2007, nr. 705/2008, nr. 1.315/2008, nr. 180/2009, nr. 478/2009 și nr. 1.150/2009.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și

exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, având următorul cuprins: *„Schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate într-unul mai sever se poate dispune dacă persoana condamnată a comis o infracțiune sau o abatere disciplinară gravă, care o fac incompatibilă cu regimul în care execută pedeapsa privativă de libertate, și dacă, prin conduita sa, afectează grav conviețuirea normală în penitenciar sau siguranța acestuia.”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 53 referitoare la condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 275/2006 au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi din Constituție invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 1.150 din 15 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 9 octombrie 2009, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 275/2006, reținând că stabilirea, prin dispozițiile de lege criticate, a circumstanțelor în care se poate realiza schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate într-unul mai sever nu aduce atingere principiului egalității în fața legii, acestea fiind aplicabile tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei, fără privilegii sau discriminări. Modul concret de aplicare a prevederilor legale în discuție de către Comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, apreciat de autorul excepției ca fiind discriminatoriu, constituie un aspect ce excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității dispozițiilor cu care a fost sesizată.

De altfel, Curtea s-a mai pronunțat în jurisprudența sa asupra constituționalității art. 26 din Legea nr. 275/2006, în întregul său, în raport cu aceleași dispoziții constituționale invocate și în

prezenta cauză. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 827 din 2 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 721 din 25 octombrie 2007, și Decizia nr. 180 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 13 martie 2009.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Daniel-Teodor Voicilă în Dosarul nr. 739/175/2010 al Judecătorei Aiud.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.190

din 20 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 lit. a) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 lit. a) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Gecsat” — S.A. din Târnăveni în Dosarul nr. 984/1.371/2009 al Tribunalului Comercial Mureș — Falimente și care formează obiectul Dosarului nr. 3.664D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 984/1.371/2009, **Tribunalul Comercial Mureș — Falimente**

a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 lit. a) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Gecsat” — S.A. din Târnăveni într-o cauză având ca obiect deschiderea procedurii insolvenței.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie în sarcina debitorului o prezumție de insolvență, indiferent de motivul neachitării datoriei și indiferent de starea sa financiară, fără a prevedea în sarcina creditorului vreo obligație de a dovedi această stare de insolvență.

De asemenea, deși procedura specială a insolvenței nu poate fi folosită în mod arbitrar, legea prevăzând condiții stricte pentru introducerea cererii de deschidere a acesteia, până la data soluționării cererii de către instanță, asupra situației financiare a debitorului planează suspiciuni care pot compromite relațiile contractuale desfășurate în această perioadă de către acesta, manifestate prin reticența partenerilor contractuali de a continua relațiile comerciale și prin dificultatea de a iniția relații contractuale noi.

Tribunalul Comercial Mureș — Falimente apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței reglementează o procedură specială având ca scop acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență. Este o procedură colectivă, pusă la îndemâna creditorilor pentru a urmări debitorul rău-platnic în

vederea îndeplinirii unor obligații pecuniare, contractuale sau legale. Este o aplicație specială a procedurii de executare silită reglementată de Codul de procedură civilă.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 3 pct. 1 lit. a) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 3 pct. 1 lit. a): „În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *insolvență este acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor certe, lichide și exigibile:*

a) *insolvența este prezumată ca fiind atunci când debitorul, după 30 de zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de unul sau mai mulți creditori;*”;

— Art. 31 alin. (1): „(1) Orice creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege împotriva unui debitor prezumat în insolvență poate introduce o cerere introductivă, în care va preciza:

a) *cuantumul și temeiul creanței;*

b) *existența unei garanții reale, constituite de către debitor sau instituite potrivit legii;*

c) *existența unor măsuri asigurătorii asupra bunurilor debitorului;*

d) *declarația privind eventuala intenție de a participa la reorganizarea debitorului, caz în care va trebui să precizeze, cel puțin la nivel de principiu, modalitatea în care înțelege să participe la reorganizare.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție* și art. 44 — *Dreptul de proprietate privată* din Constituție.

Anterior sesizării Curții Constituționale, dar ulterior formulării cererii privind deschiderea procedurii insolvenței, Legea nr. 85/2006 a fost modificată prin Legea nr. 169 din 14 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 21 iulie 2010. Astfel, prin art. 1 pct. 1 a fost modificat art. 3 pct. 1 lit. a), care în prezent are următorul conținut: „a) *insolvența este prezumată ca fiind vădită atunci când debitorul, după 90 de zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de creditor; prezumția este relativă; [...].”*

Prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea a stabilit că sintagma „*în vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, deși nu mai sunt în vigoare, dispozițiile legale criticate își produc în continuare efectele juridice în temeiul dispozițiilor art. 725 alin. 5 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „*Actul de procedură îndeplinit înainte de intrarea în vigoare a legii noi rămâne supus dispozițiilor vechii legi. În cazul în care acest act de procedură ar putea fi anulat potrivit legii vechi, el nu va fi menținut, chiar dacă potrivit legii noi ar fi valabil*”. Astfel, prevederile art. 3 pct. 1 lit. a) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 au constituit temeiul juridic al cererii introductive în dosarul instanței de fond, în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate. În acest caz, Curtea va controla constituționalitatea acestor dispoziții legale, chiar dacă ele nu mai sunt în vigoare la data pronunțării prezentei decizii.

Analizând criticile formulate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor de lege criticate raportate la aceleași prevederi din Constituție ca și cele invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 1.144 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 19 noiembrie 2008, Curtea, referindu-se la condițiile în care orice creditor poate introduce cerere pentru deschiderea procedurii de insolvență, a arătat că acestea sunt stabilite cu rigurozitate de lege și că introducerea cererii nu duce în mod automat la deschiderea procedurii de insolvență. Astfel, cererile introductive care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege nu vor putea produce efecte juridice și vor fi respinse de judecătorul-sindic. De asemenea, Curtea a reținut că, în virtutea prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul, în considerarea unor situații deosebite, poate să stabilească și reguli de procedură speciale, derogatorii de la regulile dreptului comun. În legătură cu aceasta, Curtea a arătat că procedura insolvenței este o procedură specială, caracterizată de celeritate și care are drept scop protejarea patrimoniului debitorului și reîntregirea acestuia, în cazurile în care a fost diminuat prin acte juridice frauduloase, urmărind, în același timp, valorificarea cu eficiență sporită a activelor debitorului, în vederea satisfacerii într-o măsură cât mai mare a creanțelor creditorilor. Prin aceeași decizie, Curtea a mai arătat că debitorul poate face opoziție la cererea de deschidere a procedurii insolvențe și poate combate prin toate mijloacele legale de probă susținerile creditorilor pentru a dovedi faptul că, în realitate, nu se află în stare de insolvență ori că nu sunt reale creanțele pretinse, astfel că atât debitorul, cât și creditorii se bucură de toate garanțiile procesuale care asigură desfășurarea unui proces echitabil.

În final, Curtea a constatat că procedura prevăzută de Legea nr. 85/2006 este o procedură specială, derogatorie de la cea reglementată de dreptul comun referitoare la litigiile în materie comercială, care se aplică, fără nicio discriminare, debitorilor aflați în stare de insolvență, fără ca prin aceasta să fie îngrijit accesul persoanei la o activitate economică.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile anterioare își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Distinct de cele reținute în prealabil, Curtea constată că susținerile autorului excepției, potrivit cărora textele de lege criticate creează posibilitatea debitorilor de rea-credință să tergiverseze și să împiedice realizarea drepturilor legitime ale creditorilor, nu pot constitui argumente pentru calificarea respectivelor dispoziții legale ca fiind neconstituționale. Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa, de exemplu, prin

Decizia nr. 73 din 19 iulie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 8 august 1995, că exercitarea de către o persoană a unui drept ce îi este recunoscut prin lege nu poate să justifice, prin ea însăși, o prezumție a relei-credițe. Însă exercitarea abuzivă a dreptului se produce atunci când acel drept se realizează în alt scop decât cel pentru care legea l-a

recunoscut. Or, aprecierea cu privire la poziția subiectivă a debitorului în momentul formulării cererii pentru a fi supus dispozițiilor Legii nr. 85/2006 revine în exclusivitate instanței judecătorești competente, care va analiza conformitatea solicitării debitorului cu condițiile prevăzute de lege.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 lit. a) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de S.C. „Gecsat” — S.A. din Târnăveni în Dosarul nr. 984/1.371/2009 al Tribunalului Comercial Mureș — Falimente.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.191

din 20 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. d) și ale art. 19 alin. (2¹) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. d) și ale art. 19 alin. (2¹) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Casa de Insolvență Moldova I.P.U.R.L. din Iași în Dosarul nr. 4.021/99/2007 al Tribunalului Iași — Secția comercială și de contencios administrativ — Judecătorul-sindic și care formează obiectul Dosarului nr. 3.733D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 iulie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 4.021/99/2007, **Tribunalul Iași — Secția comercială și de**

contencios administrativ — Judecătorul-sindic a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. d) și ale art. 19 alin. (2¹) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

Excepția a fost ridicată de Casa de Insolvență Moldova I.P.U.R.L. din Iași într-o cauză având ca obiect deschiderea procedurii insolvenței.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât, atribuirea dreptului exclusiv și necondiționat creditorului majoritar de a confirma administratorul judiciar/lichidatorul judiciar reprezintă o încălcare a principiului independenței judecătorilor, respectiv a judecătorului însărcinat cu controlul legalității procedurii. Astfel, în condițiile în care nu există posibilitatea verificării sau cenzurării modului de exercitare a acestui drept și a sancționării creditorului în cazul exercitării nelegale de către judecătorul care exercită, potrivit legii, controlul legalității tuturor actelor aferente procedurii insolvenței, dispozițiile art. 11 alin. (1) lit. d) și ale art. 19 alin. (2¹) din Legea nr. 85/2006 nu respectă exigențele constituționale.

Tribunalul Iași — Secția comercială și de contencios administrativ — Judecătorul-sindic apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile criticate nu conțin reglementări de natură a aduce atingere independenței judecătorilor, egalității în drepturi sau dreptului la apărare al justițiabililor.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 11 alin. (1) lit. d) și ale art. 19 alin. (2¹) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 11: „(1) *Principalele atribuții ale judecătorului-sindic, în cadrul prezentei legi, sunt: [...]*

d) confirmarea, prin încheiere, a administratorului judiciar sau a lichidatorului desemnat de adunarea creditorilor sau de creditorul care deține cel puțin 50% din valoarea creanțelor, confirmarea onorariului negociat. Dacă nu există contestații împotriva hotărârii adunării creditorilor sau a deciziei creditorului care deține cel puțin 50% din valoarea creanțelor, confirmarea se va face în camera de consiliu, fără citarea părților, după depunerea procesului-verbal al adunării creditorilor.”;

— Art. 19 alin. (2¹): „*Creditorul care deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor poate să decidă, fără consultarea adunării creditorilor, desemnarea unui administrator judiciar sau lichidator în locul administratorului judiciar sau lichidatorului provizoriu ori să confirme administratorul judiciar provizoriu sau, după caz, lichidatorul provizoriu și să îi stabilească remunerația.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului* și art. 124 alin. (3) — *Înfăptuirea justiției* din Constituție. De asemenea, sunt considerate a fi încălcate și prevederile art. 6 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Ulterior ridicării excepției, litera d) a alineatului (1) al art. 11 a fost modificată de art. I pct. 13 din Legea nr. 169/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 21 iulie 2010, și are în prezent următorul conținut: „*d) confirmarea, prin încheiere, a administratorului judiciar sau a lichidatorului desemnat de adunarea creditorilor sau de creditorul care deține mai mult de 50% din valoarea creanțelor, precum și a onorariului negociat. Dacă nu există contestații împotriva hotărârii adunării creditorilor sau a deciziei creditorului care deține mai mult de 50% din valoarea creanțelor, confirmarea se face în camera de consiliu, fără citarea părților, în termen de 3 zile de la publicarea în Buletinul procedurilor de insolvență a hotărârii adunării creditorilor sau, după caz, a deciziei creditorului majoritar.”*

Prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea a stabilit că sintagma „*în vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de

constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, deși nu mai sunt în vigoare, dispozițiile legale criticate își produc în continuare efectele juridice în temeiul dispozițiilor art. 725 alin. 5 din Codul de procedură civilă, potrivit căroră „*Actul de procedură îndeplinit înainte de intrarea în vigoare a legii noi rămâne supus dispozițiilor vechii legi. În cazul în care acest act de procedură ar putea fi anulat potrivit legii vechi, el nu va fi menținut, chiar dacă potrivit legii noi ar fi valabil*”. În acest caz, Curtea va controla constituționalitatea acestor dispoziții legale, chiar dacă ele nu mai sunt în vigoare la data pronunțării prezentei decizii.

Analizând criticile formulate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. d) și ale art. 19 alin. (2¹) din Legea nr. 85/2006 prin Decizia nr. 898 din 16 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 6 august 2009, sau prin Decizia nr. 704 din 31 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 21 septembrie 2011. Cu acele prilejuri, Curtea a statuat că adunarea creditorilor este convocată pentru a decide în toate aspectele importante ale procedurii prevăzute de lege, iar pentru facilitarea luării deciziilor în cadrul acestui organ colegial sunt prevăzute două modalități de vot, ambele bazate pe criteriul valorii creanțelor. Regula în această materie este stabilită de dispozițiile art. 15 alin. (1) din Legea nr. 85/2006, potrivit căroră deciziile adunării creditorilor se adoptă cu votul titularilor unei majorități, prin valoare, a creanțelor prezente. Există situații speciale, cum este aceea a desemnării unui administrator judiciar sau a unui lichidator, motivate de importanța sporită a unor astfel de decizii, pentru care legea impune o majoritate specială, și anume votul creditorilor care dețin cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor. Opțiunea legiuitorului pentru criteriul valorii, și nu cel al numărului creditorilor, este justificată de principalul obiectiv al procedurii insolvenței, respectiv recuperarea creanțelor asupra averii debitorului. Or, în măsura în care repartizarea sumelor ce rezultă din lichidarea bunurilor debitorului se face, în cadrul aceleiași clase de creditori, proporțional cu valoarea creanțelor, este firesc ca deciziile privitoare la aspectele importante ale procedurii să fie luate prin raportare la valoarea creanțelor, iar nu la numărul creditorilor.

Având în vedere aceste considerente, Curtea a constatat că soluția legislativă criticată, și anume posibilitatea creditorului ce deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor de a desemna, fără consultarea adunării creditorilor, un administrator judiciar sau lichidator ori de a-l confirma pe cel provizoriu, este pe deplin justificată, întrucât legiuitorul a optat pentru criteriul valorii, iar nu pentru cel al numărului creditorilor și nu contravine principiului egalității în fața legii, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție.

În ipoteza normei legale criticate, un singur creditor deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor, ceea ce face inutilă consultarea adunării creditorilor pentru desemnarea unui administrator judiciar sau lichidator ori pentru confirmarea celui provizoriu, din moment ce hotărârea s-ar putea lua în adunarea creditorilor numai cu majoritatea specială prevăzută de lege, și anume numai cu votul acestui creditor ce deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor.

Totodată, Curtea a reținut că, potrivit art. 11 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 85/2006, judecătorul-sindic confirmă, prin încheiere, administratorul judiciar sau lichidatorul desemnat de creditorul ce deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor, iar, în conformitate cu prevederile alin. (3) al art. 19 din aceeași lege,

ceilalți creditori pot contesta la judecătorul-sindic, pentru motive de nelegalitate, decizia creditorului care deține cel puțin 50%, prevăzută la alin. (2¹), în termen de 3 zile de la data publicării acesteia în Buletinul procedurilor de insolvență.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile anterioare își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. d) și ale art. 19 alin. (2¹) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Casa de Insolvență Moldova I.P.U.R.L. din Iași în Dosarul nr. 4.021/99/2007 al Tribunalului Iași — Secția comercială și de contencios administrative — Judecătorul-sindic.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 527645